

Dosar nr.

- anulare act administrativ -

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCSEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
HOTĂRÂREA NR. 7237
Şedință publică din 24 noiembrie 2011
Președinte
Grefier

Pe rol fiind pronunțarea asupra căreriei având ca obiect „anulare act administrativ“ formulată de reclamanta SC „SRL.“ cu sediul în

județ Suceava în contradictoriu cu părțea Agentia Națională de Administrare Fiscală – Directia Generală a Finanțelor Publice Suceava, cu sediul în str. Vasile Bumbac, nr. 1, jud. Suceava.

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședință publică din 17 noiembrie 2011, concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta și când, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea a fost amânată pentru astăzi, 24 noiembrie 2011.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea legal timbrată adresată acestei instanțe la data de 20.10.2010 înregistrată sub nr. , reclamantă , în contradictoriu cu părțea

Agentia Națională de Administrare Fiscală – Directia Generală a Finanțelor Publice Suceava solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei de impunere nr. din 28.07.2010 emisă de părță precum și suspendarea formelor de executare silită pornită în baza deciziei atacate, prin emiterea titlului executoriu nr. din 23.08.2010, până la soluționarea fondului cauzei, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că în perioada 21 – 27.07.2010 a făcut obiectul unei inspecții fiscale în urma căruia a fost întocmit Raportul de Inspectie Fiscală din data de

A mai arătat că organul constatator a reținut că în urma verificărilor efectuate, s-a reținut că în trimestrul IV 2008 a înregistrat în contul 628 „Cheltuieli cu serviciile prestate de terți” factura nr.

din misă de . Cura Humorului reprezentând prestări servicii – lucrări construcții în valoare de lei, drept pentru care, s-a considerat că această prestare de servicii nu a avut loc efectiv, nefiind legală deducerea pentru această sumă la calcularea impozitului pe profit, sens în care a fost emisă decizia pe care o contestă prin care s-a stabilit impozit pe profit de lei, din care la data efectuării controlului era achitată suma de lei ca impozit pe venitul microîntreprinderilor, rămânând de plată suma de lei la care se adaugă penaltăți în sumă de lei.

Împotriva deciziei din 28.07.2010, a formulat contestație, care a fost respinsă prin Decizia nr. din

Consideră reclamanta că au fost încălcate disp. pct. 48 din HG nr. 44/2004.

În drept a invocat art. 7 din Legea nr. 554/2004 și art. 63 Cod procedură fiscală.

În susținerea căreriei promovate, a depus la dosar înscriri (filele 5 -25).

Părâta a depus la dosar întâmpinare, (filele 29 -32) prin care a invocat excepția inadmisibilității în ceea ce privește cererea de suspendare a executării silită pornite în baza deciziei atacate.

În subsidiar a invocat excepția necompetenței materiale a instanței în soluționare acestui capăt de cerere.

Pe fondul cauzei, a solicitat respingerea cererii.

A depus la dosar copia raportului de inspecție fiscală (filele 33 - 41), copia deciziei nr. (filele 42 - 47).

Prin încheierea ședință nr. din 02.12.2010 instanță a respins ca nefondată cererea de suspendare, conform motivelor arătate în această încheiere.

La solicitarea reclamantei, în cauză, a fost administrată proba cu expertiza în specialitatea contabilitate, aceasta fiind întocmită de experta (filele 87 – 91 dosar) și respectiv cu un supliment la raportul de expertiză (filele 120-122 dosar).

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În urma controlului efectuat de către Activitatea de Inspectie Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Suceava, s-a constatat că în trimestrul IV 2008 societatea reclamantă a înregistrat pe cheltuieli suma de lei (valoarea fără TVA), sumă reprezentând prestări servicii - lucrări construcții, conform facturii nr. emisă de către SC

În condițiile în care reclamanta nu a prezentat situații de lucrări, rapoarte de lucru, studii de piață sau alte documente justificative, organele de inspecție fiscale au considerat că, în realitate, serviciile nu au fost prestate și, deci, nu se justifică deducerea acestei sume la calculul impozitului pe profit. Cu alte cuvinte, suma de lei nu reprezintă o cheltuială deductibilă.

În consecință, s-a eliberat decizia de impunere înregistrată sub nr. (filele 15-19) prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale în quantum de lei reprezentând impozit pe profit suplimentar. Din această sumă, la data efectuării controlului, era achitată suma de lei, rămânând un rest de plată în quantum de lei la care se adaugă majorări de întârziere de lei, deci un total de lei.

Reclamanta, urmând procedura contestației administrative reglementată de disp. art. 205 și urm. din O.G. nr. 92/2003 rep., a contestat decizia de impunere, iar prin Decizia nr. părâta a respins cererea ca neintemeiată (filele 6-11).

Nemulțumită, societatea reclamantă a formulat prezenta cerere de chemare în judecată.

Conform art. 21 alin 1 din Legea nr. 571/2003 pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

În schimb, conform art. 21 alin. 4 lit. m din același act normativ nu sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilită nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte.

Potrivit prevederilor pct.48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, invocat de către organele fiscale, „Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.”

Rezultă că instanța trebuie să verifice, în raport de materialul probator administrat în cauză și de dispozițiile legale menționate, dacă SC a prestat într-adevăr serviciile contractate către societatea reclamantă și dacă efectuarea cheltuielilor cu respectivele servicii era necesară.

Între cele două societăți s-a încheiat contractul de prestări servicii din data de 12.).

Analizând acest contract, se poate observa că, indiferent de denumire, acesta întrunește toate elementele pentru a putea fi considerat un document justificativ potrivit normelor financiar-contabile.

În plus, contractul are ca obiect de activitate lucrări în construcții, corespunzând cu activitatea principală desfășurată de societatea reclamantă: construcții de clădiri și lucrări de geniu.

În ceea ce privește situația de lucrări (fila 13) și aceasta constituie un document justificativ.

Împrejurarea că nu a fost semnată de reprezentantul beneficiarului, societatea reclamantă, nu are relevanță de vreme ce ea este recunoscută, acceptată și chiar invocată de aceasta.

Referitor la factura nr. emisă de SRL însușită de către reclamantă prin semnătură (fila 49), aceasta a fost înregistrată în contabilitatea fiecărui din cele două societăți, pe cheltuieli sau pe venituri, după caz, aspect consemnat în Raportul de expertiză întocmit în cauză.

În ceea ce privește condițiile de formă, factura întrunește toate elementele pentru a avea calitatea de document justificativ.

Tot din cuprinsul Raportului de expertiză reiese că reclamanta a realizat la nivelul anului 2008 venituri din lucrări și construcții executate în Italia.

Față de toate arătate mai sus, instanța reține că reclamanta a probat că a beneficiat de serviciile prestate de către SC SRL baza contractului din și, pe cale de consecință, a achitat contravaloarea acestora în quantum de prin ordine de plată (fila 122).

Suma de și fiind o cheltuială efectuată în scopul realizării de venituri impozabile și fiind justificată prin documente (contract, situație de lucrări, factură) reprezintă o cheltuială deductibilă. La aceeași concluzie a ajuns și expertul desemnat cu efectuarea raportului de expertiză.

În consecință, în temeiul art. 218 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 rep. cu ref. la art. 8 din Legea nr. 554/2004, instanța va admite cererea aşa cum a fost precizată, va anula decizia de imponere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. înregistrată la Activitatea de control Fiscal sub nr. în sensul că înălțură obligațiile fiscale stabilite în sarcina reclamantei în quantum total de lei.

În temeiul art. 274 Cod procedură civilă , va obliga părțea la plata către reclamantă a sumei de lei cu titlu de cheltuieli de judecată (onorariu expert, onorariu avocat, taxă judiciară de timbru și timbru judiciar).

Pentru aceste motive,

**ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂŞTE :**

Admite aşa cum a fost precizată cererea având ca obiect „anulare act administrativ“ formulată de reclamanta SC”

Județ Suceava în contradictoriu cu părțea Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, cu sediul în str. Vasile Bumbac, nr. 1, jud. Suceava.

Anulează decizia de imponere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.

sensul că înălțărea obligațiile fiscale stabilite în sarcina reclamantei în quantum total de lei lei impozit pe profit și lei majorări de întârziere pentru impozitul pe profit.

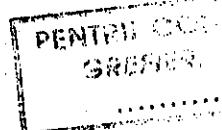
Obligația părăște la plata către reclamantă a sumei de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 24 noiembrie 2011.

Președinte,

Grefier,

Red.Z.C.
Tehnored.C.M.